

Lovro Županović
Šibenska molitva

za solo i mješoviti zbor

Šibenska molitva

solo i mješoviti zbor

(1967.)

Tekst: XIV.st. (Šibenik)
skladatelj: izbor: versi 1-9 $\text{♩} = \text{♩}$ (Moderato)LOVRO ŽUPANOVIĆ
(rev. 1969, 1992)

mp O bla-že - na! O pri - slav - na! O pre - svitla! Svar-hu vsih blaženih

mf Bo-gom ži-vim uz - vi - še - na! S vsi-mi bo-žji-mi da - ri u -

f re - še - na! O pri - slav - na pri - je vse - ga vi - ka! Bo-gom ži - vim,

Malo šire (♩ quasi ♩)

ži - vim zbra - - na! O u - mi - lje - na di - vo, di - vo Ma - ri - je

Slobodno, senza misura (Razgovijetno)

zbor 1
(soli ili mali zbor)

p Gó-spo-je, ti si blaženih patrijarah u - pro - šá - nje,

zbor 2
(tutti ili veći zbor)

p Gó - - - - - spo - je,

mp Gó-spoje, ti si blaženih prórokov próročanstva ispu - njé - nje,

mp Gó - - - - - spo - je,

Moderato ($\text{♩} = \text{♩}$)

mf Góspojje, ti si ánjelsko pozdravljenje. *f* O u - mi-lje-na

mf Gó - - - - - spo - je.

di - - - vo Ma - ri - - - je! (f)

Slobodno, senza misura (Razgovijetno)

p Go - - - spo - je,

mp Go - - - spo - je,

Malo

mf Go-spo-je, ti ^{si} sina božja máti i k sému svitu saznanje i proslavljenje. O u-

mf Go - - - - - spo-je.

šire (d quasi d)

mi - lje - na di - - - vo Ma - ri - je. (f)

Slobodno, senza misura (Razgovijetno)

p Go-spo-je, ti si vse vére karstjanske kripko u-dar-ža-nje i okri-pljenje,

p Go - - - - - spoje,

mp Go-spo-je, ti si névere kárstjanske po-tar-tá - nje,

ži - vim, ži - vim zbra - - - na!

(coi Tutti)
APOSTROFO SOLENNE
ff O u - milje-na
ff

di - vo, di - vo, di - - - vo Ma - ri - je!

ŠIBENSKA MOLITVA Lovre Županovića pripada onoj vrsti skladbi koje su formalno ostvarene na vrlo jednostavan i (zbog učenja) vrlo praktičan način: sastoji se, naime, od *Uvoda* (A), zatim Središnjeg (odužeg) dijela s građom koja se – uvijek s novim tekstom – ponavlja tri puta (B – B¹ – B²), a svaki put za veliku sekundu više, i kraće apoteotične *Codette* (C) s građom iz završnih taktova Uvoda. Dok Uvod i *Codettu* izvodi cijeli zborni ansambl, dotle je izvođenje Središnjeg dijela podijeljeno na malu (solističku) grupu (a 3, a može i solo S, A, T, B) i na veliki sastav, čija je funkcija isključivo pratilačke naravi (quasi orgulje).

Na osnovi iznesenoga nije teško zaključiti kako uvježbavanje ove skladbe ne bi trebalo predstavljati veću poteškoću.

Što se tiče geneze djela, navodimo da je izvornik za mješoviti zbor nastao 1967. god., potom je načinjena (ova) verzija koja je tiskana u našem časopisu u prvoj godini njegova ponovnog (današnjeg) izlaženja (1969). Sadašnja verzija dotjerana je s obzirom na tekst, kritički objavljen 1973. god. od Instituta za jezik (Zagreb).

Sadašnji naziv je od prvih objavljivača Ivana Milčetića i Jose Miloševića (1911); stvarni naziv glasi: *Oracio [!] pulcra [!] [et] devota ad B[ea]tam V[irginem] Ma[r]ia[m]*.

L.Ž.